

[Helge Sander]

skulle have det klistret på sig som værende partiets politik. Det hører ingen steder hjemme.

Men hvis rødskovregeringen er i den situation – og det har jeg lyst til at gentage til hr. Klaus Hækkerups bemærkninger – at den vil genfremsætte den daværende KVR-regerings forslag om socialt sikringsbidrag, dagpengereform og offentlige besparelser, står Venstre naturligvis stadig ved det.

Det er i allerhøjeste grad vigtigt også her i dag at understrege, at det ikke er ligegyldigt, i hvilken sammenhæng bidrag indføres. Venstre har så sent som sidste efterår været med til at foreslå øremærkede sociale bidrag finansieret enten som et fast beløb pr. person eller som en procent af den personlige indkomst op til et vist niveau. Derfor udhulede vores forslag ikke rentefradraget og belastede ikke pensionsindbetalingerne. Vores tidligere forslag sikrede også en klar sammenhæng mellem de opkrævede bidrag og udviklingen i udgifter på det pågældende område, f.eks. ville bidraget straks falde, når arbejdsløsheden faldt.

Jeg kan heller ikke skjule, at det er både overraskende og skuffende, at regeringen lader, som om den slet ikke har læst Socialkommissionens seneste udspil til reformer på området. Helt grotesk bliver det, når vi ser på sammenhængen mellem bidrag til dagpenge og den dækning, man kan få. Alle lønmodtagere og selvstændige skal betale 5 pct. til dagpengefonden, men i kroner betales der mere og mere, jo højere en indtægt man har. Dækningen bliver til gengæld betydelig mere beskedent. Lavtlønnede får næsten intet tab, hvorimod de højere lønnede får en dækning ved ledighed, der i en række tilfælde knap nok når op på 50 pct. Den, der bidrager mest, får altså mindst.

Alt i alt: Venstre må afvise dette forslag. Men det ændrer ikke ved, at vi synes, der er mange uklarheder i forslaget, og at der er en række ting, vi gerne vil have belyst under udvalgsbehandlingen. Det håber vi vi får god tid til i de kommende måneder.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Det er hr. Helge Sanders bemærkninger om, hvad der er blevet af spørgsmålet om sammenhængen med udviklingen på arbejdsmarkedet,

der får mig på talerstolen. Lad mig henvise til lovforslagets almindelige bemærkninger side 11, første spalte, hvor der om regulering af satsen for de øremærkede arbejdsmarkedsbidrag står følgende:

»Der reguleres for ændringer som følge af budgetterede udgifts- og indtægtsændringer. Reguleringen fordeles med 1/3 til arbejdsgiverne, 1/3 til lønmodtagerne og de selvstændige samt 1/3 til staten.«

Det er dog en meget klar tilkendegivelse.

Nu forstår jeg, at vi ikke må tage udgangspunkt i den tidligere regerings tallose forhandlingsudspil, men holder vi os til det, der ikke var et forhandlingsudspil, men en markering, nemlig planen »Ny vækst og fremgang« fra maj 1989, skrev den daværende regering om dagpengeomlægningen, der skulle skaffe 7 mia. kr. i kassen:

»Regeringen vil indlede forhandlinger med arbejdsmarkedets parter om sagen. Som grundlag for forhandlingerne fremlægger regeringen en hvidbog om arbejdsmarkedets strukturproblemer, der indeholder en vifte . . . « – en vifte! – »af løsningsmuligheder for reformen af dagpengesystemet og en vurdering af den nuværende og fremtidige indsats på efteruddannelsesområdet.«

Der har tidligere været brugt ord om skønmaleri. Dette her er dog ualmindelig bredt og fuldkommen ukonkret, hvorimod vi nu står med et lovforslag, der helt tydeligt tilkendegiver, hvad der skal ske.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg er vældig glad for, at hr. Klaus Hækkerup gav mulighed for, at vi kunne analysere lige netop det spørgsmål, for det var et af de spørgsmål, jeg tænkte på, da jeg sagde, at vi havde en række ting, vi gerne ville kigge nærmere på i udvalget.

Det var med fuldt overlæg, jeg sagde, at der her er tale om ren skat, for det er ganske rigtigt, hvad hr. Klaus Hækkerup henviser til på side 11. Men jeg må bede hr. Klaus Hækkerup om at blade om på side 12, hvor jeg tillader mig at citere fra første spalte:

»Hvis ledigheden falder, øges arbejdsmarkedsbidragenes finansieringsandel, og statskassens finansieringsandel falder.«

Beløbet fastholdes altså for så vidt angår selve arbejdsmarkedsbidragene.